

ת"פ 4352/06/13 - מדינת ישראל נגד ש ל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 4352-06-13 מדינת ישראל נ' ל בפני כב'
השופטת דניאלה שריזלי

16 אפריל 2015

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ש ל

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד רעות בן-משה

ב"כ הנאשם - עו"ד רונה שוורץ

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

מר דין

הנאשם שלפניי יליד שנת 1977. הוא נשוי לא, ולהם שלושה ילדים. בכתב האישום שהוגש נגד הנאשם ואשר תוקן במסגרת הסדר טיעון, נאמר כי במהלך 13.3.13 על רקע עימות שהתפתח כבר באישון לילה בינו לבין אשתו, המתלוננת, הנאשם ריסק ברגלו את מכשיר הטלפון הסלולרי של המתלוננת, בעט בבטנה, היכה בפניה, ובהמשך אותו תאריך, דהיינו בשעת בוקר, הוא איים עליה שירצח אותה אם תתגרש ממנו.

בתאריך 11.3.14 הודה הנאשם והורשע על יסוד הודאתו בתקיפת בת זוג, בעבירה של איומים, וגם בעבירה של גרימת נזק לרכוש בזדון.

הטיעונים לעונש נדחו עד לאחר שהתקבל תסקיר מבחן. מאז ועד היום התקבלו ארבעה תסקירים. אלה סוקרים בהרחבה רבה את הנסיבות האישיות והמשפחתיות של הנאשם, דגש על תעסוקה ודגש על מערכת יחסים זוגית, וגם התייחסות לבעיית הימורים, ואי התמדה בפגישות עם שירות המבחן. אם בא שירות המבחן בתסקיר מיום 6.1.15 בהמלצות חמות, לא כך בתסקיר שהוגש היום, ואשר בו חזרה מההמלצה, מאחר שהנאשם הפסיק לשתף פעולה.

על רקע כל האמור, ובהדגשת חומרת העבירות והפגיעה שפגע הנאשם במתלוננת ובערכים חברתיים מוגנים, סברה ב"כ המאשימה כי יש להציב את עונשו של הנאשם בתוך מתחם עונשי, שהרף התחתון בו ארבעה חודשי מאסר בפועל, והרף העליון עשרה חודשי מאסר בפועל, בצירוף רכיבים עונשיים נוספים. לא כך, ב"כ הנאשם, אשר עמדה בטיעוניה על השיפור המשמעותי שחל במערכת היחסים הזוגית, בהתנהלותו היומיומית של הנאשם, אשר עוסק בעבודה קבועה, מכלכל את המשפחה, ואף הגישה מכתב מהמתלוננת (נ/1), לפיו המתלוננת מאמינה בשיפור שחל בהתנהלותו של הנאשם, והיא בטוחה ששוב לא יעז לפגוע בה או בילדים. בקשת המתלוננת במכתב לא להחמיר בעונשו של הנאשם.

לתמיכת הטיעונים, וכן כדי להציע מתחם ענישה שונה, שהרף התחתון בו מאסר על-תנאי, הציגה ב"כ הנאשם שורה של פסקי דין מערכאות דיוניות שונות.

אני באה לגזור דינו של הנאשם, ונר לרגלי בראש וראשונה, עובדות כתב האישום המתוקן שבהן הודה, עובדות שחומרתן גלויה על פניהן. מדובר במעשי אלימות פיזית ומילולית כלפי בת-זוג, ובנזק שנגרם לרכושה של בת הזוג, כל זאת, מעשים שבוצעו במודע, בכוונה, ועל רקע השתחררות מעצורים.

אני מביאה בחשבון את האמור בשורת תסקירי המבחן שהוגשו, ואשר מהם נשקפת תמונה לא אחידה לגבי בעייתיות בהתנהלותו של הנאשם, בעייתיות שבאה לידי ביטוי גם בקשר בלתי יציב עם השירות. אין ספק, שהמוטיבציה לשמירת קשר עם שירות המבחן הונעה מלכתחילה מההליך המשפטי, ומהחשש לגורלו.

יחד עם זאת, לא אוכל להתעלם מהעובדה שהנאשם אכן נרתם לשיחות עם שירות המבחן לאורך תקופה. הודייתו במיוחס לו מצביעה על נטילת אחריות. ואשר למעשים עצמם, על אף חומרתם, מדובר בהתרחשויות של מספר שעות בתאריך אחד ויחיד.

מכלל האמור, עולה כי מתחם הענישה הראוי והנכון, הרף התחתון תחילתו במספר חודשי מאסר על תנאי, והרף העליון הוא אכן, כעתירת ב"כ המאשימה - עשרה חודשי מאסר בפועל. מתחם שהוא בהחלט רחב ומאפשר לבית המשפט לנוע בתוכו בהתאם לנסיבות האישיות.

במכלול הנסיבות שפירטתי, החלטתי כי ניתן להסתפק בענישה ברף התחתון, כשלצידה צו של"צ בבחינת ענישה קונקרטית ומעשית.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 7 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור משך שלוש שנים מהיום עבירה של אלימות כנגד הגוף, כנגד בת זוג, לרבות ניסיון, אך לא כולל איומים. בגין איומים יעמוד התנאי על 2 חודשים למשך שלוש שנים מהיום.

ב. 2 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור משך שלוש שנים מהיום עבירה של גרימת נזק לרכוש בזדון.

ג. ניתן צו של"צ בהיקף של 150 שעות על-פי תכנית שיגבש שירות המבחן ויעביר לאישורי.

ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 2,000 ₪ לפיה ימנע משך שנתיים מהיום מביצוע עבירה לפי סעיף 382(ב) או (ג) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

לא יחתום על ההתחייבות ייאסר ל- 21 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תשלח העתק הפרוטוקול לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום כ"ז ניסן תשע"ה, 16/04/2015 במעמד הנוכחים.

דניאלה שריזלי, שופטת